

der vedrører Statsbanernes Drift og Statsbanernes Takster.

Jeg skal herved tillade mig at anbefale de af mig omtalte Ændringsforslag til Vedtagelse:

la Cour: Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, er stillet af Hensyn til Landbruget. Som man ser, agte Jernbanerne at forlade de smaa Vogne, som de paastaa ere for tunge og for kostbare at transportere. Det er imidlertid disse 11—12 Kvadratmeters Vogne, der absolut ere de bedste for de smaa og mellemstore Landbrug, altsaa for Brug mellem 4 og 18 Tønder Hartkorn, idet det Rumfang, de indtage, og den Vægt, de bære af Kunstgødning, Korn, Foderstoffer o. s. v., netop passer for den Slags Landbrug. Naturligvis kan et saadant mindre Landbrug neppe alene benytte en 11 Kvadratmeters Vogn, men man kan slaa sig sammen med sin Nabo og derved faa tilstrækkelig Last til en saadan Vogn. Nu er der det at bemærke, at under den nuværende Administration sende Jernbanerne i en større Vogn en mindre Varemengde til samme Takst. Altsaa en Mand bestiller en 11—12 Kvadratmeters Vogn, han faar en 16 Kvadratmeters, men Betalingen for Vareforsendelsen beregnes kun som for en 11—12 Kvadratmeters Vogn. Dette er imidlertid noget ganske administrativt, som Banerne kunne afskaffe, hvad Øjeblik de ville. Anderledes forholder det sig, saa snart vi komme til Kvægtrafikken; der ville Banerne ikke give denne Moderation, der beregnes Betalingen efter den Størrelse, Vognen har, selv om Rekvirenten ikke har Brug for hele den Bundflade, den indeholder. Og ikke nok med det, men naar Vognen ikke kan fyldes, ere de levende Dyr, der forsendes paa denne Maade, udsatte for langst større Beskadigelser under Transporten, end de ere, naar Vognen kan være fyldt. I de smaa Vogne staa Kvæget og Hestene paa tværs i Vognen, og vil man benytte en større Vogn, maa man lade dem staa paa langs i Vognen, saa at den ene Halvdel af Dyrene kommer til at vende mod den ene Ende af Vognen og den anden Halvdel mod den anden, og ved enhver Rangement kommer der et Stød, som rammer Dyrets Hoved. Naar de derimod staa paa tværs, nogenlunde tæt pakkede, komme de saa at sige til at fjedre for hinanden; Stødene blive aldrig saa kraftige. Da nu Jernbaneadministrationen netop har fremdraget, at den agter ved Forsendelse af levende Dyr at gaa over fra de 11—12 Kvadratmeters Vogne til de 16 Kvadratme-

ters, har jeg stillet mit Ændringsforslag baade af Hensyn til Landbruget og tillige, kan jeg sige, af Hensyn til en human og god Behandling af Dyrene. Med disse faa Ord vil jeg anbefale mit Ændringsforslag til velvillig Overvejelse.

Jørgen Berthelsen: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Sagens første Behandling tillod jeg mig i Udvalget at stille et Ændringsforslag, som ærede Medlemmer ville finde som Bilag 1 her i Betænkningen. Udvalget har i Betænkningen begrundet sin Stilling til Ændringsforslaget og egentlig udtalt sig i meget nøje Overensstemmelse med de Tanker, der ligge til Grund for det, men har ikke ment paa Grund af det sene Tidspunkt af Rigsdagssamlingen at kunne tage et Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning som dette op. Naar jeg har foreslaaet Opretelsen af et Jernbaneraad, som ærede Medlemmer maaske kunde synes ligger noget udenfor dette Forslags Rammer, er det selvfølgelig, fordi jeg mener, at man kan ikke ophæve de af Rigsdagen vedtagne Takstlove uden at maatte have et Forum, hvorfor Sagen kan forelægges, i alt Fald til Erklæring, som et Mellemlid mellem Statsbanernes Ledelse og Ministeriet. Jeg vil her bemærke, hvad jeg ikke sagde ved første Behandling, fordi jeg ikke den Gang havde tilstrækkeligt undersøgt det, hvad jeg siden har gjort, at Danmark vistnok er det eneste Land ikke alene i Evropa, men langt udenfor dette, der har Jernbanetakster, der ere vedtagne af den samlede Rigsdag. Naar vi have et Naboland, som har haft Jernbaner meget længere end vi, og hvis Forretningsdygtighed vist ikke er mindre end vor, som hidtil har fundet sig godt tjent med at have Takster, der ere fastsatte efter Forslag af Administrationen, Jernbanernes øverste Ledelse, efter at have været forelagte et saadant Jernbaneraad, som jeg har foreslaaet her, og som derefter endelig ere fastsatte af Ministeren, mener jeg, at det absolut vilde være den eneste rette Vej for os ogsaa at gaa til en saadan Ordning. Jeg har imidlertid i Tilslutning til det store Flertal i Udvalget resigneret og ment som saa, at da Lovforslaget her forelaa paa Slutningen af Samlingen og var vedtaget af Folketinget vilde jeg ikke fastholde mit Ændringsforslag, saa meget mere som der er blevet en saa stor Tilslutning til det i Udvalget, som Tilfældet er. Jeg vil haabe, at det maa have til Følge, at mit Forslag bliver taget op til nøje Overvejelse af den